

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panegyricvs, Die Natali Academiae Theodorianae
Paderbornensis, Reuerendissimo, atq[ue] Illustrissimo
Principi, ac Domino, Theodoro, Episcopo Ecclesiae
Paderbornensis, S. R. I. Principi, Fvndatori Eivs ...**

Horrion, Johann

Paderbornæ, 1616

Capvt XIV. Gratiae totius Vvestphaliae nomine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14243

bus gloriam non socios laborum refugiendo, sed industria omni vincendo, tueri, ac propagare? Iam verò languentibus studijs, laxata disciplina, jacentibus bonis moribus, incitum est profectò bonas artes accusare, si tam malis modis acceptæ, noua sibi domicilia circumspexerint.

CAPVT XIV.

Gratiæ totius VVestphaliæ nomine.

DE hac tamen, Princeps Illustrissime, abs te constituta Academia, locorum interualla, quibus sane non modicis hæc vrbs abest à veteribus gymnasijs, omnem eripient querendi, & indignandi locum. Quàm verò omnibus VVestphaliæ ordinibus iucundum acciderit hoc beneficium tuum, satis hæc Academię tuæ natalem celebrantium, gratulantium, gestientium frequentia, & inusitati plausus ostendunt. Quis enim est omninò summorum, mediorum, infimorum, cuius non os ipsum, atque vultus exultantes tibi gratias agere videantur? Tu enim, Princeps Illustrissime, vnus post hominum memoriam, ita de VVestphalia vniuersa es promeritus, vt cum ad te vna duntaxat Episcopalis Ecclesia administranda delata sit diuinitus, tamen eas quoque in quibus Episcopale munus non sustines, Episcopalis jam tibi meritis, ijsq; immortalibus obstrinxis. Quid enim tam dignum Episcopo, quàm in omnem retrò ætatem prouidere, vt omnibus scientiæ, & integritatis artibus erudiantur, qui sunt aliquando in Ecclesiasticorum hominum numerum allegendi? quàm diuinarum humanarumque rerum cognitione præstantes cum inferioris loci Clericos, tum Scholasticos, Decanos, Præpositos, aliosque magnates tanto ante fingere, & formare? Atqui hoc abs te commodum,

dum, Princeps Illustrissime, non minus ceteris VVestphaliae Ecclesijs, quam huic tuæ, promptum est ac paratum. De quo quidem adsunt viri natalibus, virtute, dignitate spectatissimi, qui suarum tibi Ecclesiarum nomine gratulentur, & quod iucundissimum tibi gratiarum genus esse solet, hoc se tuo beneficio quamprimum, ac deinceps perpetuò vsuros profiteantur. Quid? nobilissimus equester ordo, qui, jam inde à primis harum Ecclesiarum primordijs, suos in ijs liberos DEO, Ecclesiæque commodis, & dignitati omnibus seculis consecrauit, quantas tibi gratias, & laudes habet, ac dicit, quòd illos in ipsis modò patriæ vlnis, ad omne Ecclesiastici hominis officium, & decus assuefacere, omnibusque necessarijs litteris perpolire tuo beneficio liceat, cuius ante gratia magna patrimonij iactura, exiguo sæpe profectu, longinquis gymnasis committebantur? Nam quid ego singulorum studia atque gratulationes exequar? Quantas enim spes omnium mentibus hac tua munificentia attulisti? Quis nunc est tam humilis, atq; inops, qui in hac tam prompta atque expedita ad eximiam quandam eruditionis laudem perueniendi facultate, non aliquos suorum posterorum omni genere litterarum ornatos? non aliquod familiæ præsidium? non aliquod Reip. lumen jam nunc animo præcipiat, atque expectet? Jam verò, Princeps Illustrissime, noli putare non eos quoque qui aliter atque nos de Religione sentiunt, huius gratulationis esse participes. Abiecerunt illi jam pridem, atque detestati sunt (præter Anabaptistas) veterem illam Lutheri sui Academijs, & honestis disciplinis maledicentis insaniam. Verant nos spem despondere salutis suæ, qui tametsi ab Ecclesia se remouerunt, non tamen passi sunt densis illis ignorantia, ac barbaria tenebris, quas ille, ne quando claram lucem aspiceret, eis offundere moliebatur, sibi ad eam adi-

tum

tum intercludi. Quòd si quis erit omninò in VVestphalia, cui stomachum moueat hæc arx omnis salutaris doctrinæ, aduersus eorum errores abs te collocata, is reputet hoc eodem loco posita quondam à Carolo Magno Augusto castra, quibus vniuersam VVestphaliam sibi, & CHRISTO subegit. Quis verò post illam victoriam fuit in VVestphalia tam demens, qui negaret illa Caroli arma salutem VVestphaliæ peperisse? quis ab eo victus est, quin gratias se debere victori fateretur? Ne dubita, Princeps Illustrissime: DEVS castris non jam armorum, & militum, sed salubrium doctrinarum in hac Vrbe positis, inde ei salutem instaurare meditatur, vnde primùm olim oblata est. Oppugnantur nunc hæc castra, vt quondam illa aduersariorum odijs, sed vbi semel manus dediderint, agnoscent contra suam se salutem dimicasse. Erunt etiam quibus quæ illis modò terrori sunt, & molestiæ, in delicias quondam & mella vertantur. Iam enim prospicio compluribus euenturum, quod de se, postquam à Manichæis ad Ecclesiam se retulerat, narrat D. Augustinus: Nunc, inquit, vbera Ecclesiæ, post longissimam sitim penè exhaustus, atque aridus tota auiditate repetiui, eaque altius flens, & gemens concussi, & expressi, vt id maneret, quod mihi sic affecto ad recreationem satis esse posset, & ad spem reducendam vitæ, ac salutis. Neque enim abesse potest, in tanta multitudine honestissimorum hominum, qui magnis ingenijs, integrisque moribus præditi, nulla animi peruersitate, sed sola ignorantie veri, nobis se morantur adiungere, quin complures sint futuri, quibus grauis illa, solida, constans Catholicæ Ecclesiæ doctrina, tot bonarum artium fulta præsidijs, inimicas veritati sit opiniones detractura. Quibus detractis, vt nihil est ve-

[Lib. de
vtil. cred.
c. 1.]

est veritatis cognitione dulcius, exardescunt nimirum dolore, quod vanissimarum rerum specie tamdiu fuerint ab ea percipienda, fruendaque retardati. itaque inflammati amore eius dampni compensandi toti ad illam penitus intuendam, & complectendam incumbunt. Qui quidem æternum tibi, Princeps Illustrissime, gratias agent quod perfecto hoc Gymnasio & aditum facilem aperueris repertiendæ veritatis: & ea reperta fontem purissimæ, & liquidissimæ voluptatis.

Finis Libri Primi.

P A N E G Y R I C I, DIE N A T A L I A C A D E M I Æ T H E O D O R I A N Æ P A D E R B O R N E N S I S, E I V S I L L V S T R I S S I M O P r i n c i p i F u n d a t o r i o b l a t i,

L I B E R I I.

De Academia Paderbornæ constituta.

C A P V T P R I M V M.

Procemium.

MIRIFICVS ille, Princeps Illustrissime, VVestphalorum in omnem humanitatem, & scientiam liberalem amor, qui tam vberem hodie omnibus lætitiæ, & gratulationis afferre segetem videbatur, idem nescio quid obiecit quorundam mentibus, quod eas angat, neque sinat penitus acquiescere.

G

Prædi-